

CONSECINȚA NEASCULTĂRII

Dragi copii, astăzi am să vă povestesc despre o fetiță pe nume Miruna, care avea aproape cinci ani când a trecut printr-o întâmplare pe care nu a uitat-o prea curând.

Cine dintre voi are cinci ani? Să ridice mâna!

(Așteptăm răspunsurile copiilor, apoi continuăm povestirea.)

Era o zi frumoasă de primăvară. Miruna a plecat împreună cu mama ei la cumpărături, într-un magazin mare din oraș. Fetița o mai însoțise de multe ori și îi plăcea să petreacă timp cu ea.

Vouă vă place să mergeți la cumpărături cu părinții? Ce vă place cel mai mult?

(Așteptăm câteva răspunsuri.)

Pe drum, mama i-a amintit Mirunei câteva lucruri pe care le discutaseră și cu alte ocazii: să nu insiste să cumpere toate jucăriile sau dulciurile pe care le vedea și, mai ales, să rămână aproape de ea.

— Miruna, în magazin sunt mulți oameni și ne putem pierde una de cealaltă. Te rog să stai lângă mine. Dacă vrei să vezi ceva, spune-mi și mergem împreună.

Fetița a dat din cap. Știa ce avea de făcut.

Când au intrat în magazin, Miruna a zărit un raft plin cu ciocolată, în ambalaje colorate. S-a uitat la el cu încântare, dar și-a amintit înțelegerea cu mama și a mers mai departe, alături de ea.

— Mai avem de luat legume, fructe și apă, apoi mergem acasă, i-a spus mama.

În drum spre raionul de legume și fructe, s-au întâlnit cu doamna Camelia, o fostă colegă de serviciu a mamei. Cele două s-au salutat și au început să vorbească.

Miruna a așteptat lângă ele. După un timp, însă, s-a plictisit și au început să o doară picioarele. A observat un raft gol, aproape de podea, și s-a așezat pe el, aplecându-și capul ca să nu se lovească de raftul de deasupra.

Mama și doamna Camelia continuau să vorbească. Miruna s-a ridicat și a făcut câțiva pași, privind produsele din jur. Apoi a mers până la capătul culoarului.

„Mă uit puțin și mă întorc”, și-a spus ea.

Fără să-i spună mamei, a trecut pe culoarul următor. Acolo, pe un sac cu hrană pentru câini, a văzut imaginea unui cățeluș.

„Ce cățeluș drăguț! Trebuie să i-l arăt și mamei!”, s-a gândit Miruna.

S-a întors, dar mama nu era lângă ea.

A privit în dreapta și în stânga. În jur erau numai oameni necunoscuți. Nu mai știa pe unde venise și, deodată, i s-a făcut foarte frică.

— Mama! a strigat ea, cu glas tremurat.

A pornit în grabă spre capătul culoarului și s-a lovit de un cărucior. S-a oprit și a început să plângă.

Între timp, mama observase că Miruna nu mai era lângă ea. A întrerupt conversația și a început imediat să o caute.

— Miruna! Unde ești?

Printre vocile oamenilor din magazin, fetița a recunoscut glasul mamei.

— Mama, sunt aici!

În câteva clipe, mama a ajuns lângă ea, s-a aplecat și a strâns-o în brațe. Miruna și-a ascuns fața la pieptul ei și a continuat să plângă.

— Sunt aici, draga mea. Te-am găsit, i-a spus mama cu blândețe.

A ținut-o în brațe până când s-a mai liniștit, apoi a ascultat-o povestind ce se întâmplase.

— Am vrut doar să mă uit la un cățeluș dintr-o poză... Dar după aceea nu te-am mai găsit, a spus Miruna printre suspine.

— Înțeleg că te-ai speriat foarte tare. Și eu m-am îngrijorat când nu te-am mai văzut. De aceea te-am rugat să rămâi aproape de mine. Când vrei să vezi ceva, spune-mi și mergem împreună.

— Îmi pare rău că am plecat fără să-ți spun, a șoptit fetița.

Mama a mângâiat-o și i-a spus:

— Te iubesc, Miruna. Chiar și atunci când greșești, poți să vii la mine și să-mi spui ce s-a întâmplat. Vom învăța împreună din această întâmplare.

Apoi, mama i-a explicat ce să facă dacă se mai pierde vreodată într-un magazin: să rămână pe loc, să o strige și să ceară ajutorul unui angajat, fără să plece din magazin sau să însoțească o persoană necunoscută.

— Și să-ți amintești că Isus te iubește. Când îți este frică, te poți ruga și Îi poți cere ajutorul. El ne învață și să ascultăm sfaturile bune care ne ajută să fim în siguranță.

Înainte de a continua cumpărăturile, mama și Miruna au rostit o scurtă rugăciune, mulțumindu-l lui Dumnezeu că se găsiseră.

În ziua aceea, Miruna a înțeles mai bine de ce era important să rămână lângă mama. Sfatul ei venea din dragoste și din dorința de a o proteja.

Dragi copii, părinții au grijă de noi și ne învață multe lucruri folositoare. Uneori, poate că nu înțelegem imediat de ce ne cer să facem un anumit lucru. Putem să îi întrebăm, să le spunem ce ne dorim și să ascultăm cu atenție explicațiile lor.

În Coloseni 3:20, Biblia spune: „Copii, ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci lucrul acesta place Domnului.”

Ascultarea de sfaturile bune ale părinților ne poate feri de multe situații neplăcute. Iar atunci când greșim, să spunem adevărul, să cerem iertare și să învățăm din ceea ce s-a întâmplat. Isus ne iubește și ne ajută să creștem în înțelepciune și ascultare.

Ce ați învățat din întâmplarea Mirunei?

(Așteptăm răspunsurile copiilor, apoi încheiem cu o scurtă rugăciune.)